

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119012755
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119012755.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom, PhD. na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 15. mája 2020, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

- 1) N. G. nar.: XX.XX.XXXX v Y.,
trvale bydlisko: XXX XX K. XX,
- 2) J. G., nar.: XX.XX.XXXX v P.,
trvale bydlisko: XXX XX K. XX,
- 3) X. Y., nar.: XX.XX.XXXX, v P.
trvale bydlisko: D. XXXX/XX, XXX XX Y.
adresa na doručovanie písomnosti:
ÚVTOS Y. nad G.

sa uznávajú za vinných, že

obž. N. G., obž. J. G. a obž. X. Y.

dňa 04.03.2017 v čase približne o 15:00 h v obci K. pred rodinným domom č. XX spoločne fyzicky napadli poškodeného O. J. tým spôsobom, že potom čo poškodený vystúpil z motorového vozidla kvôli vozidlu blokujúcemu voľný prechod cez ulicu a medzi poškodeným a obžalovanými sa strhla slovná roztržka, k poškodenému priskočil obž. X. Y. a jedenkrát udrel poškodeného do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený padol na zem, načo následne na zemi začali všetci traja obžalovaní kopať a päšťami udierať do hornej časti tela poškodeného vrátane hlavy, čím takto svojim konaním poškodenému O. J., spôsobili ľahké zranenia a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s príznakmi a prejavmi vegetatívnej symptomatológie, tržne zmliaždenú ranu v oblasti cela dlhu asi 1 cm a pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti pravého ramena bez úrazových zmien na kostnom skelete, ktoré si vyžiadali liečbu približne 2 až 3 týždne, počas ktorej bol poškodený obmedzený na bežnom spôsobe života, a približne rovnako dlho trvala aj práceneschopnosť poškodeného,

teda

obž. N. G., obž. J. G. a obž. X. Y.

spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví a spoločným konaním sa dopustili fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného,

čím spáchali

obž. N. G., obž. J. G. a obž. X. Y.

prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona

a za sa odsudzujú:

obž. N. G.

Podľa § 364 ods.1 Trestného zákona a § 156 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Trestného zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

obž. J. G.

Podľa § 364 ods.1 Trestného zákona a § 156 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Trestného zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

obž. X. Y.

Podľa § 364 ods.1 Trestného zákona a § 156 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) a písm. h) Trestného zákona, a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 43 Trestného zákona, k úhrnnému ďalšiemu trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obž. N. G., obž. J. G. a obž. X. Y.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodených:

- 1) O. J., nar.: XX.XX.XXXX, bytom K. XXX,
- 2) A. zdravotná poisťovňa, a.s., T. XX, J., W.: XXXXXXXXX,
- 3) D., X., J., IČO: XXXXXXXXX,

s ich nárokmi na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 08.07.2019 pod sp. zn. 4 Pv 358/17/2207 obžalobu na (aktuálne) obžalovaných N. G., J. G. a X. Y. na skutkovom základe, ktorý bol totožný so skutkovou vetou, uvedenou v tomto rozsudku na vyššom mieste.

Súd po preskúmaní obžaloby nariadil vo veci termín hlavného pojednávania na deň 15.05.2020.

obž. N. G., obž. J. G.

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok (vo vzťahu k uvedeným obžalovaným) neobsahuje odôvodnenie, nakoľko prokurátor a obžalovaní sa po vyhlásení tohto rozsudku vzdali práva podať odvolanie a obžalovaní zároveň vyhlásili, že nesúhlasia s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Obž. X. Y.

Výroku o vine

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok (vo vzťahu k výroku o vine) neobsahuje odôvodnenie, nakoľko prokurátor a obžalovaný sa po vyhlásení tohto rozsudku vzdali práva podať odvolanie a obžalovaný zároveň vyhlásili, že nesúhlasia s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Výrok o treste

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že je mu to všetko veľmi ľúto.

Po prijatí vyhlásenia obžalovaného bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením týchto listinných dôkazov:

- lustrácia RT,
- lustrácia GP,
- lustrácia reg. Priestupkov,
- rozhodnutie OS Piešťany, sp. zn. 2T/24/2013,
- uznesenie KS v TT, sp. zn. 6To/115/2013,
- ostatný spisový materiál.

Zo odpisu RT bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom OS Piešťany, sp.zn.: 2T/24/2013 zo dňa 24.07.2013, v spojení s uznesením KS v Trnave, sp. zn.: 6To/115/2013 zo dňa 19.07.2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na 5 rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Už bez pripojenia spisu OS Piešťany bolo zrejmé, že nie sú splnené predpoklady pre uloženie súhrnného trestu (prejednávaný skutok bol spáchaný

04.03.2017, t.j. v čase keď bol nielen vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ale aj rozhodnutie odvolacieho súdu). Z predmetných rozhodnutí bolo zistené, že obž. Y. bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona. Zo skutkovej vety rozhodnutia vyplýva, k spáchaniu skutku malo prísť rovnako spolupáchatelstvom, v tomto prípade ale závažnejším konaním. V prípade obžalovaného teda nejde o ojedinelý skutok, napriek uloženiu pomerne vysokého trestu za zločin, sa (ešte počas pobytu na slobode) dopustil skutku, ktorý splňa pojmové znaky špeciálnej recidívy. Hoci možno trest uložený Okresným súdom Piešťany považovať za prísny, ide o trest uložený na spodnej hranici trestnej sadzby. Obžalovaný napriek odsúdeniu na tento skutok spáchal ďalší skutok, druhovo rovnakej povahy (výtržníctvo a ublíženie na zdraví), hoci s miernejším následkom a zrejme aj priebehom. Je však potrebné dodať, že obžalovaný Y. je špeciálnym recidivistom vo vzťahu k páchaniu trestného činu výtržníctva a ublíženia na zdraví. Z tohto dôvodu nepovažoval súd za vhodné upustiť od uloženia ďalšieho trestu, ako pôvodne zamýšľal v trestnom rozkaze.

Vzhľadom na osobu páchatela a jeho pomery (ako aj na ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona) mal súd za jednoznačne preukázané, že teda nie je možné upustiť od uloženia ďalšieho trestu v zmysle § 43 Trestného zákona. V prípade odsúdeného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), avšak zjavne nie v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), keďže obžalovaný až do skončenia prípravného konanie popieral trestnú činnosť, pričom až na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. V prípade priťažujúcich okolností, súd považoval za preukázanú existenciu priťažujúcich okolností v zmysle § 37 h) a m) Trest. zák. (spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, pričom na predchádzajúce odsúdenie je potrebné prihliadať aj vzhľadom na existenciu spomenutej špeciálnej recidívy). V zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona súd konštatoval prevahu priťažujúcich okolností, a to aj z ohľadom na ich závažnosť musel konštatovať predpoklady pre aplikáciu § 38 ods. 4 Trestného zákona.

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola pre v mesiacoch :

- 1) 6 - 36 mesiacov (za splnenie tzv. absorpčnej zásady v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona, porovnávúc trestné sadzby za oba trestné činy),
- 2) po aplikácii § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona 16 - 36 mesiacov,
- 3) po aplikácii záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 k aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (10 aj 2/3 mesiaca - 36 mesiacov) (sadzba pre obžalovaného Y.).

Súd poznamenáva, že v predmetnej veci došlo k vyhláseniu obžalovaného o vine, preto na daný stav možno aplikovať závery Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016, v zmysle ktorého, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“ Citované stanovisko k tejto „štvrtéj právnej vete“ uvádza, že dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o

treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

V rámci takto modifikovanej trestnej sadzby súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatela. Obžalovaný má aktuálne 4 záznamy v registri trestov, pričom 3 z nich sú takej povahy, že sa na obžalovaného hľadí ako na netrestaného. Práve štvrté odsúdenie je odsúdenie za zločin, druhovo mimoriadne príbuzný skutku v tomto konaní. Z uvedeného vyplýva riziko budúcej recidívy a nielen potreba, ale aj vhodnosť uloženia nepodmienečného trestu, pričom súd mal za to, že vzhľadom na uložený a nie v celom rozsahu vykonaný trest odňatia slobody, bude postačovať aj trest pri spodnej hranici modifikovanej trestnej sadzby (t.j. laicky povedané takmer minimálny možný trest), ktorý bude tiež aj bonifikáciou zmeny postoja obžalovaného k vlastnej trestnej činnosti, ktorej dôkazom je priznanie sa ku skutku, ktorého spáchanie nielen popieral, ale v prípravnom konaní dokonca popieral aj prítomnosť na mieste páchania skutku a prezentoval vlastné aliby.

Poukaz obhajkyne na celovú dĺžku trestu (vrátane trestu uloženého OS Piešťany) mohol súd akceptovať iba ako dôvod pre uloženie nízkeho trestu v rámci zákonnej resp. modifikovanej trestnej sadzby. S poukazom na uvedené, súd uložil trest vo výmere 12 mesiacov, s ohľadom na trestnú minulosť obžalovaného, zmenu jeho postoja až v etape po podaní obžaloby a existenciu recidívy na strane obžalovaného.

*** Výrok o náhrade škody ***

Nakoľko bol riadne a včas uplatnený nárok na náhradu škody iba v rozsahu každého z poškodených. Súd mal však za to, že miera zavinenie obžalovaných na spáchanom skutku bola rôzna. Z tohto dôvodu považoval súd za potrebné personifikovať nárok na náhradu škody, pričom nebolo zrejme ani to, či škoda vznikla obžalovanými spoločne (v zmysle skutkovej vety mal poškodeného udrieť obž. Y. ostatní ho napadli iným spôsobom), nie je preto dostatočne preukázané či škodu spôsobili priamo všetci obžalovaní alebo len niektorí z nich, resp. či škodu priamo spôsobili, alebo na nej podieľali ako spolupáchatelia v rôznej miere. S poukazom na uvedené súd rozhodol tak, že poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na civilné sporové konanie, nakoľko nevyhnutné dokazovanie presahuje rámec trestného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.